

PRZEGLĄD KRYTYCZNY LITERATURY.

OCENY KOMISYI OCENIAJĄCEJ KRAKOWSKIEJ I LWOWSKIEJ.

Powieści historyczne.

O byt. powieść historyczna z dziejów Albanii w XV w. przez T. T. Jeża.
Wydanie II-gie. Lwów. Nakładem autora 1903. w 3 tomach. str. 495 +
468 + 464. z portretem autora. w 8-ce. cena 6 kor.

Trudno się przebić przez przeszło tysiące stron, a szkoda, że powieść jest rozwlekła, bo daje nam ona dokładny i wierny obraz powolnego zamierania samodzielności Albanii, walk tego narodu z nawałą turecką, tych beznadziejnych szamotań się z przeważającą siłą nieprzyjaciela. Aby zapewnić sobie wierność albańskiego księcia, Jana Kastriota, biorą mu w zakład Turcy 4-ch jego synów, wracając mu jednego po drugim, ale nieżywych. Dopiero ostatniemu udaje się uciec z niewoli: wyrasta on na dzielnego obrońcę Ojczyzny, znanego pod nazwą „Rycerza chrześcijańskiego“ i walczy 25 lat, zapewniając narodowi swemu w historyi piękne stanowisko.

Rzecz pisana przystępnie, zasługuje ze wszelch miar na polecenie.

Strona zewnętrzna dobra.

Polecone (VI).

W. W.

Nowele historyczne przez Teodora Jeske-Choińskiego, Warszawa. Nakładem Orgelbranda Synów 1905. str. 315 w 8-ce, cena 3 kor.

W zbioru tym wprowadza nas autor w te same czasy, które opracowywał już i w większych swych utworach. Jesteśmy w Czechach

wśród walk Taborytów, w Perpignano, rezydencji królów aragońskich w czasie turniejów, gdzie Zawisza Czarny jest bohaterem dnia. Zapoznajemy się z komiczną figurą mnicha trubadura z Montaudon, słyszymy o strasznej śmierci śpiewaka Wilhelma z Cabestaing, o figlu wyrządzonym słynnemu pieśniarzowi Vindalowi.

Większej wartości artystycznej rzeczy te nie posiadają, czyta się je jednak przyjemnie, a odsłaniając pełne poezji czasy średnio-wieczna, przynoszą czytelnikowi pewną korzyść naukową.

Polecone (IV).

Dr. Wł. Wasung.

Na strunach wspomnień. O Józefie Dwernickim przez Jadwigę z Z. S. Katowice 1905, str. 35 w 8-ce, cena 30 h.

Opowieść to dziejowa. W formie nowelistycznej opowiada znana autorka życie i boje generała Dwernickiego. Język piękny, potoczysty i sposób przedstawienia rzeczy nader zajmujący.

Pożądanem by było w podobny sposób powieściowy uprzystępnąć szeroki warstwom i inne postaci dziejowe.

Polecone (I. II.)

H. W.

Zwycięzca z pod Kircholmu. opowiadanie dla młodzieży przez Teresę Jadwigę. Warszawa 1898, str. 22 w 8-ce, cena 10 h.

Książeczka ta przedstawia trzy epizody z życia Karola Chodkiewicza, ze względu na tło historyczne i wewnętrzne zalety zasługuje zupełnie na polecenie do czytelników wszelkiego rodzaju, a w szczególności do czytelników wiejskich.

Polecone (II.)

Kowalski.

Powieści obyczajowe.

Wygnańcy, powieść przez Wł. Umińskiego. Warszawa. Towarzystwo akcyjne Orgelbranda Synów 1906, str. 287 w 8-ce, cena 4 kor. 70 hal.

Znany w literaturze dla młodzieży autor, daje nam tym razem szkic powieściowy, osnuty na tle stosunków współczesnych, na temat wędrówki ze wsi do miast, gorączki ogarniającej coraz to szersze sfery, by dostać się do tych wielkich środowisk kultury, zabijających jednak w wysokim stopniu indywidualność i robiących z ludu maszynę.

Do Warszawy przenieść się musiał Stanisław Chojowski i pracuje jako buchalter, tęskniąc jednak za wsią i jej spokojem, do Warszawy przybywa i panna Wanda, bo ojciec jej musiał sprzedać majątek. Wracają jednak napowrót na „prowincję“, zamieniając znośne stosunki w mieście na ciężką pracę na roli, byleby odzyskać swobodę i móżdżk pracować na glebie ojczystej.

Dzieło p. Umińskiego czyta się bardzo przyjemnie i daje wrażenie ogólne spokojne i miłe.

Wśród ludu może przeciwdziałać dążeniu do miasta, zwrócić

uwagę jego na rozmaite zalety życia wiejskiego, których lud sobie nie uświadamia. Strona zewnętrzna bardzo dobra.

Polecone (IV.)

Wasung.

Powódź, przez Emila Zolę. tłumaczył Al—Ar. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie 1906, str. 62 w 16-ce. Książki dla wszystkich, cena 26 h.

Piękne przedstawienie rzeczy ponurej, klęski powodzi, niezłagodzone wiarą w restytucję nieszczęścia i jego celowość. W przeciętnym czytelniku budzić może ciężki nastrój i pogłębiać jego pesymizm.

Dozwolone (IV).

W. K.

Z pod nieba Indyl. Nowele przez Ryszarda Kiplinga. Wydawnictwo Arcta w Warszawie 1905, str. 86 w 16-ce. cena 40 h.

Książeczka ta zawiera dziewięć szkiców nowelistycznych. Subtelnie zaakcentowany w nich jest jeden jakiś moment, zazwyczaj z egzotycznego życia; to podkreślenie szczegółu otwiera nam całe perspektywy i kopalnie osobistych obserwacji autora.

Polecone (IV).

W. K.

Pokonani, napisał L. Bauer. Rozmowy dramatyczne. tłumaczył Adolf Strzelecki. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie 1905, str. 116 w 16-ce. Książki dla wszystkich, cena 52 hal.

Pełne szydereczego śmiechu i przesady, trochę pod wpływem France'a, ale bez jego talentu i wykwintności pisane, przejmują te szkice głębokim pesymizmem.

Wielkim jednak artyzmem nie odznaczają się te „rozmowy dramatyczne“.

Niepolecone.

W. K.

Wybór ramot i ramotek Augusta Wilkońskiego. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie, str. 165 w 16-ce. Książki dla wszystkich, cena 80 h.

Wybór pism znakomitego naszego, a nader indywidualnego humorysty A. Wilkońskiego, należy powitać z radością. Zdanie Szymanowskiego że ramotki „Chirurga filozofii“ muszą mieć trwałą poczytność, można tylko zaakceptować. Wybór ten poprzedza Wstęp B. Londyńskiego, zawierający nieco ogólnikową charakterystykę Wilkońskiego, ale pełną zachwytności i uznania.

Polecone (III i IV).

W. K.

Robinson Polski, napisał A. Dygasiński. Biblioteka dla Młodzieży. Warszawa 1892, str. 215, w 8-ce, cena 2 kor. 60 hal.

Robinsonem polskim jest młody chłopak, który po stracie ojca opuszcza szkołę, ażeby jaknajprędzej znaleźć pracę i dopomódz ro-

„dzinie. „Robinsonada“ jest bardzo ciężka, bo bohater, który przedstawia typ idealisty, napotyka ludzi złych i niemiłych, z którymi stanowi jaskrawy kontrast. Intencją autora było silniej podzielać na szlachetne uczucia czytelników — właśnie tym kontrastem. Wskutek tego niektóre sytuacje są zbyt naciągnięte i robią przygnębiające wrażenie, bo idealizm bohatera musi ustępować przed siłą złości ludzkiej. Jednakże zakończenie jest szczęśliwe dla bohatera, więc przykre wrażenie zacierą się.

Jakkolwiek może lepsza byłaby zwykła obserwacja życiowa bez ostrych kontrastów, to jednak książka godna polecenia.

Polecono (dla młodzieży).

Dzieje literatury.

Józef Ignacy Kraszewski i jego dzieła, skreślił Jan Nitowski. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie, str. 88 w 16-ce. Książki dla wszystkich. Cena 40 hal.

Książeczka napisana przejrzyście. Działalność powieściopisarska, naukowo-historyczna, publicystyczna i obywatelska Kraszewskiego wypukłone umiejętnie.

Wraz z autorem rozprawy lekceważenie naszego wielkiego i najpłodniejszego powieściopisarza uznać możemy jako wynik niezajomości nawet najbliższych nam czasów.

Polecono (IV).

W. K.

Maurycy Mochnacki jako krytyk literatury, napisał Edward Przewoński. Wydawnictwo Arcta w Warszawie, str. 83 w 16-ce. Książki dla wszystkich. Cena 40 h.

Na wstępie tej książeczki p. Henryk Gallo kreśli krótki rys charakterystyczny Z. Przewońskiego. W tym zarysie mówi p. Gallo, że wszystkie prace Przewońskiego nacechowane są nieposzlakowaną szlachetnością poglądów i szeroką wiedzą. Uznać to musimy po przeczytaniu tej książeczki. Charakterystyka M. Mochnackiego, pono pierwszego u nas syntetycznego krytyka, prawdziwie naukowego i samoistnego, wypada przejrzyście i żywo.

Polecono (M).

W. K.

Eliza Orzeszkowa przez Jana Nitowskiego. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie 1903. str. 80 w 16-ce. Książki dla wszystkich. Cena 40 h.

Antor tej książeczki mówi, że można Orzeszkowej zarzucić brak doskonałości w architektonice powieści, atoli należy uchylić czoła przed ogromem myśli i przed ogromem miłości, którą całkowicie na swoje społeczeństwo przełała. Uznaje jednak i duży artyzm Orzeszkowej. Chociaż ta broszura nie kreśli wyraziście sylwetki duchowej autorki, to jednak bezstronnie i wiernie przedstawia olbrzymie jej zasługi dla społeczeństwa i sztuki polskiej.

Polecono (M).

W. K.

Rolnictwo.

Gospodarstwo pszczelarskie w ulu ramowym warszawskim, napisał elementarnie X. Al. Sokolik. Warszawa 1903. str. 105 w 8-ce. Cena 15 kop.

Książka napisana w celu zachęcić młódzież do zajęcia się gospodarstwem pszczelarskiem. Obejmuje całokształt wiedzy pasieczniczej, może trochę zbyt krótko i pobieżnie zebrany. Wobec tego jednak, że literatura tej gałęzi gospodarstwa jest u nas bardzo skąpa, książkę tę możemy polecić.

Polecone (I).

M. d' A.

Geografia, Podróże.

Na Przełęczy, napisał Stanisław Witkiewicz. Wrażenia i obrazy z Tatr. Wyd. II. Lwów 1906. str. 159 + 295 w 8-ce. Cena 4 K. 80 h.

Polecać lub nie polecać, wogóle zastanawiać się nad tem, czy „Na Przełęczy” powinno się znaleźć w wypożyczalniach miejskich T. S. L. czy nie — widzi mi się ubliżaniem naszej godności. Bo wrażenia i obrazy, skreślone przez takiego stylistę wytwornego, jakim jest Witkiewicz, w sposób, jakich niewiele mamy w naszej literaturze, poemat mieniający się przepychem i bogactwem języka o naszych Tatrach — czytać można jeno tchem jednym.

Wydanie drugie nie jest ilustrowane, ale za to powiększone dwoma następami: w jednym maluje Witkiewicz „Tatry w śniegu”, w drugim zastanawia się nad rozkwitem Tatr „po latach”.

Bardzo polecone (IV. M.).

H. W.

Historya.

O świętym Wojciechu, męczenniku, Bolesławie Chrobrym i Ottonie III, niemieckim cesarzu. Wydanie II. Warszawa 1903. str. 43. cena 28 hal.

Książeczka napisana dobrze, gładko i potoczyscie, utrzymana w tonie zupełnie popularnym. Prosta, skromna, bez najmniejszych pretensyi, nie stanie wprawdzie na czele w szeregach popularnych książek, ale mimo to może zupełnie osiągnąć swój cel i przynieść pożytek. Nadaje się ona najzupełniej do pierwszego stopnia lektury, dla początkujących, a w szczególności dla czytelnii wiejskich dla dzieci do lat dziesięciu, dwunastu. Na jeden błąd drukarski należy tylko zwrócić uwagę i poprawić go: św. Wojciech zamordowany został w roku 997, a nie, jak w książeczce wydrukowano, w roku 907; myśł choćby i dziecinny, ale zastanawiający się znajdzie tu niewyjaśnioną zagadkę: Św. Wojciech urodził się w 955 roku, a poniósł śmierć męczeńską w 907 r. Wieńc jakże?

Polecone (I).

Dr M. Goyski.

Krwawy gość we Lwowie. 1655—1905 przez Franciszka Rawitę-Gawrońskiego. Lwów. 1905. str. 44 z panoramą Lwowa w VII. w. Cena 1 K. 20 h.

Jestto właściwie urywek, czy jeden rozdział z dalszego ciągu monografii, która ukazała się równocześnie z niniejszym szkicem tegoż autora: „Bohdan Chmielnicki do elekcji Jana Kazimierza”. Przedmiotem jest obleżenie powtórne stolicy Rusi Czerwonej przez B. Chmielnickiego i wojska moskiewskie 1655 r.

Opowiadanie barwne i plastyczne robi wrażenie odczytn, ale, aby zrozumieć je istotnie i wnikać głębiej w opowieść autora, trzeba znać i dzieje Jana Kazimierza, w szczególności „Potopu”, a także i wspomnianą monografię o Chmielnickim. — „Krwawy gość” stosowny jest na lekturę w stopniu najwyższym dla wykształconych już sfer. Ma wartość i to dosyć znaczną dla prelegentów, którzyby obrali sobie dzieje Lwowa w czasach buntu Chmielnickiego.

Godna polecenia.

Polecone (M. i prelegenci).

Dr M. Goyski.

Teatr.

Policzek. Fragment dramatyczny w jednej odsłonie przez Bolesława Gorczyńskiego. Wydawnictwo Arcta w Warszawie 1905 str. 39 w 16-ce „Książki dla wszystkich”. Cena 26 h.

P. B. Gorczyński wniósł do dramatu i komedii śmiałość i swobodę pióra, psychologię studenta chłopca. W fragmencie jednak przeważa szlachetna, bez wątpienia, idea, ale tylko idea, wypuklenia charakterów tu nie ma.

Jest to fragment, jakby szkic do artykułu, policzkującego filisterstwo i obłudę.

Dozwolone (M.)

W. K.

A teraz co? Obrazek dramatyczny, napisał Jan Adolf Steitz. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie 1906. Książki dla wszystkich. Stron 35 w 16-ce, cena 26 h.

Zdobycie pewnego nazwiska już psuje zazwyczaj młodych autorów. — Wyciągają wtedy z teki niedokończone zarysy i szkice i oddają je wspaniałomyślnie nakładcom. Tylko koniec tego obrazka jest ciekawy nieco i daje jakąś psychologię. Jako całość nie przedstawia on całkiem wartości scenicznej czy literackiej.

Niepolecone.

W. K.

Przyroda.

Z życia ludzi i zwierząt. Wydawnictwo Komitetu damskiego Warszawskiego Oddziału Towarzystwa opieki nad Zwierzętami. Książeczka pierwsza i druga dla młodzieży. Warszawa 1898. Cena 65 hal.

Szereg opowiadań, mających zachęcić młodzież do dobrego obchodzenia się ze zwierzętami. Cel zacny, ale wykonanie słabe.

Znajdują się ustępy lepsze i dobre, ale całość, upstrzona często-chowskimi rymami. — słaba.

Dozwolone. (II).

Wychowanie.

O **samokształceniu**, podług Pawła Hoche'a, napisał A. Krasnowolski. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie. str. 152. „Książki dla wszystkich”. Cena 52 hal.

Książka składa się z 15 rozdziałów. P. Krasnowolski mało trzymał się głównych wytycznych Hoche'a. Traktuje wykształcenie i wychowanie na tle szerokim, mówi o temperamentach, namiętnościach i t. p. w osobnych całych rozdziałach. Wskutek tego nieco trudno dostrzedz jednolitą myśl przewodnią. Prozę przeplatają wyjątki *ad hoc* z poezyi, przeważnie polskich autorów. Na ogół myśli w tem dziełku są wzniósłe, postępowe. Autor uznaje i gorąco popiera kładzenie nacisku na stronę etyczną, na organiczną harmonijną zasadę wykształcenia.

Polecone (M.)

W. K.

Nauki społeczne.

Zarys historii włościan we Francyi przez W. M. Kozłowskiego. Warszawa 1905. Stron 68 w 8-ce. Biblioteka współczesna. Cena 20 kop.

Jest to, jak sam tytuł wskazuje, krótkie streszczenie głównych etapów w rozwoju stanu włościańskiego we Francyi, jako odrębnej całości ekonomicznej. — Autor przedstawia wszystkie koleje tworzenia się tego stanu, ciężkie warunki, w jakich się rozwijał, walki, jakie prowadził w celu ulżenia swej doli; a wielką rewolucyę francuską uważa za uwieńczenie pomyślnym skutkiem tych walk, ostatni i decydujący zamach na niesprawiedliwe przywileje szlachty i duchowieństwa. Wreszcie kilku słowy kreśli obecne stosunki rolne we Francyi.

Wadą tej książeczki jest za mało obiektywne sądzenie historii, za wiele tendencyjności w przedstawianiu faktów — mianowicie:

1. Zbytne apoteozowanie rewolucyi, jako siły wywrotowej;
2. Nie uwzględnianie (lub zbyt pobieżne podkreślenie) tego, iż stan włościański oddawał się w poddaństwo w zamian za usługi, jakich od panów doznawał, t. j. za obronę mienia od band łupiejskich. Funkcya, której spełnianie z czasem przejęło na siebie państwo.

Pozatem jednak, jako rzecz, traktująca o ciekawych faktach, i mogąca zachęcić poważniejszego czytelnika do zastanawiania się nad genezą niejednego zjawiska społecznego, — winna znajdować się w każdej czytelnij miejskiej.

Dozwolone (M.)

Marya Sokolnicka.

O ideale w sztuce przez Hipolita Taine'a, napisał Stanisław Brzozowski. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie 1905. str. 106 w 16-cie. Książki dla wszystkich. Cena 52 hal.

Dzisiaj panuje subiektywistyczna krytyka niemal wszechwładnie. Tem nie mniej obiektywistyczna metoda Taine'a ma swoje wielkie znaczenie i wagę do dzisiaj dnia i nie ukróci go, prawdopodobnie nigdy, jako równorzędny czynnik przy subiektywizmie.

Rzecz ta warta poznania z powodu prawdziwego wykwintu, tudzież subtelności myśli.

Polecone (M.)

H. K.

Nowoczesny ruch ludności w szerszym uwzględnieniu stosunków polskich. Napisał A. R. Poznań 1904. Cena...

Autor wychodzi ze znanej teorii Malthusa, zbija ją jednak i udowadnia, że nie może przyjść obecnie do takiego ogólnego przedludnienia, o jakim myśli Malthus. Rozstrząsawszy przenosiny do miast i centrów przemysłowych i obciążaństwo, zatrzymuje się autor dłużej nad wychodźstwem. Trzy te objawy społeczne szeroko traktuje w odniesieniu do stosunków naszych, a zwłaszcza poważnie rozpatruje kwestję emigracyjną. Aby zniwelować szkody, z wychodźstwa płynące, widzi drogę w kolonizacji i zorganizowaniu wychodźstwa.

Krótką broszurę zaznajomi niejednego bodaj z grubsza z ważnymi czynnikami społecznymi i zmusi go do zastanawiania się nad nimi lub szukania rady, by usunąć niedomaganie.

Polecone (III, IV. i dla prelegentów).

H. W.

Kwestya litewska w prasie polskiej. Warszawa 1905. Cena 80 hal.

Zbiór to artykułów takich znawców sprawy litewskiej, jak Gloger, Korzon, Jarzynowski, Herbaczewski i w. in. Uwzględnione są rozmaite stanowiska wobec tej kwestyi broszura zatem nie jest partyjną.

Dzisiaj kwestya litewska staje się w naszym życiu politycznem nadzwyczaj piękną, zapoznanie się zatem z głównymi jej kierunkami jest wprost nieodzownem. A właśnie w tej broszurze są streszczone wszystkie prawie poglądy, oświeclające z rozmaitych stron stosunek nasz do narodowości, za czasów Rzeczypospolitej z nią w ścisłym kontrakcie pozostającej.

Polecone IV.

H. W.

Sprostowanie.

W numerze majowym „Miesięcznika“ wydrukowano na str. 40 ocenę dziełka Z. Krzyżewyckiego „W zaczarowanym Kole“ z kwalifikacją „polecone IV.“ Komisya oświadcza, że w wypadku tym zaszła pomyłka, bo wydrukowano ocenę niewłaściwą, gdyż po przeprowadzonej dyskusyi Komisya uznała dziełko to, wskutek uzasadnionych zarzutów, za nie polecone.